

“PREPOROD”

glasilo Islamske zajednice BiH
Sarajevo

Bismillahi rrahmani rrahim

Poštovani uredniče,

Esselamu alejkum.

U Vašem listu od 15. septembra ove godine na stranici 49 objavili ste članak autora mr Muharema Omerdića pod naslovom “Ahmedija sekta u Bosni i Hercegovini”. U ovom tekstu autor je iznio nekoliko neistinitih informacija, koje ne pokazuju istinu o nama i naše istinsko vjerovanje i rad, kao ni ciljeve osnivanja i djelovanja. Mi želimo da, radi ispravnog informisanja javnosti, objasnimo ko smo mi, šta vjerujemo i kakva je zapravo razlika između nas i ostalih muslimana. Mi se nadamo i molimo Vas da naš odgovor objavite u cjelini, kao svoju moralnu dužnost.

S poštovanjem uz maksus selam

Fahrija Avdić, Zenica

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

STVARNA ISTINA O AHMADIJA MUSLIMANSKOM DŽEMATU (svjetski raširenom pokretu u islamu)

Hazret Mirza Ghulam Ahmad je po Božijem odobrenju 23. marta 1889. godine osnovao Ahmadija muslimanski džemat. On je tvrdio da je on taj Obećani Mehdi i Obećani Mesija, čiji je dolazak obećan u pretskazanjima Časnog Poslanika s.a.v.s. On nije tvrdio ništa što je izvan islamskog vjerovanja, jer svi muslimani, i koji nisu prihvatili ovu poruku, imaju isto vjerovanje i čekaju na dolazak tog reformatora. Dakle, to je jedina razlika u pravilnom tumačenju ovih pretskazanja i prepoznavanju njihovog ispunjenja. Sve što je Hazreti Mirza Ghulam Ahmad govorio, potvrđivao je Časnim Kur'anom i izrekama-hadisima Muhammeda s.a.v.s., o dolasku Imama Mehdija i Mesije u kasnijem dobu (Imama-vođe muslimanima, i Mehdija-Reformatora), tako da između nas i ostalih muslimana nema nikakve razlike u poimanju temelja islama. Mi vjerujemo u pet stubova islama: kelimej šehadet, pet dnevnih namaza, post, zekat i hadž. Mi vjerujemo u šest imanskih šartova, isto kako je objasnio Muhammed s.a.v.s. Prema Kur'anu i hadisu čovjeku koji sebe naziva muslimanom niko nema pravo da odbija ili negira njegovu tvrdnju, i elamdulillah, mi smo muslimani.

Imam Mahdi je ovako napisao: “Ukratko, naša vjera je: La ilahe illellah, Muhammedu resulullah”, tj. nema Boga osim

Allaha, Muhammed je Allahov Poslanik. Naše vjerovanje, kojeg se mi držimo u ovom dunjalučkom životu i sa ovim ćemo, s Božijom pomoći, preseliti na drugi svijet, je da je naš duhovni vođa i učitelj, Muhammed s.a.v.s. pečat poslanika i najbolji od Vjerovjesnika. Njegovom rukom vjera je bila usavršena i bio je dovršen Allahov blagoslov sa kojim čovjek prihvata pravi put i stigne bliže Bogu. Mi imamo čvrsto vjerovanje da je Časni Kur'an pečat svih Božijih knjiga i da ni trunke ili tačka ne može biti dodana ili oduzeta od njegovih propisanih učenja, zabrana, zapovijedi i upozorenja. Neće biti ni jedne objave od Boga koje mogu dopuniti, ili opozvati, ili zamijeniti bilo koju od naredbi Časnog Kur'ana. Ako bilo ko misli drukčije, po našem mišljenju on je izvan tijela vjernika i on je nevjernik. Mi vjerujemo da niko nije vrijedan obožavanja osim Svemogućí Bog i da je Sejjidina hazret Muhammed, Odabrani, s.a.v.s. Njegov Poslanik i Khatamul Anbiya. Mi vjerujemo da su meleki stvarnost, da je sudnji dan stvarnost, da je džennet i džehenem stvarnost ...”

Sada želim dati tačne informacije koje je mr Omerdić očito imao, ali ih je namjerno izvrnuo da potkrijepi lažne optužbe iznesene protiv našeg Džemata. Na samom početku mr Omerdić navodi citat iz lista “Novi Behar” (br. 23), ali citat prekida prije rečenica koje dalje govore o Imamu Mehdiju i koje glase: *“Odbranio je islam od napadaja i upozorio muslimane na potrebu širenja islama. On je prvi pred najžešće protivnike islama iznio neoborive dokaze o istinitosti islama i svetog Muhammeda a.s. i pozvao ih Božijoj objavi. On je u duhu zapovijedi svetog Kur'ana osnovao zajednicu za preporod islama i nadahnuo je za širenje vjere.”* Navedeno mr Omerdić ne poriče dokazima ni činjenicama, nego se čudi “kako je došlo do toga da članak bude objavljen?” Moj odgovor mr Omerdiću glasi: zato što je u to vrijeme još bilo poštenih ljudi spremnih da iznesu ono što je istina, i ljudi koji su iskreno cijenili i pokazivali stvarni rad i misiju Imama Mahdija, čak i ako mu nisu bili sljedbenici, jer je to donijelo stvarnu revoluciju u svijetu, preporod za kojim čeznu svi iskreni vjernici - jedini lijek za ovo doba, poslan od Uzvišenog Allaha, kao blagodat za naš spas i napredak. Odredba Muhammeda a.s. glasi: “Hazreti Suban r.a. izvještava da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: kada dođe Mahdi, položite bai'at (zakletvu odanosti) na njegovoj ruci. Morate íći

k njemu, makar vas put do njega vodio puzajući na koljenima i preko ledenih planina. On je Mahdi i halifa Allahov.” (*Sunan Ibn Madža, kitab ul Fitan, svezak 2., str. 1367.*)

Ahmadija džemat ima svoje ogranke u preko 170 zemalja širom svijeta i prenosi poruku islama svim ljudima, prvenstveno muslimanima jer je njima, prije svega, namijenjena kao pripadnicima zadnje vjere i sljedbenicima posljednjeg poslanika koji je od Boga donio zadnji zakon za ljude do sudnjeg dana, i koji je predvidio dolazak Reformatora kao njegovog pobožnog sljedbenika, određenog od Boga da vrati islam u srca ljudi i da ih ujedini kao njihov imam. Tako je ova poruka stigla i u našu zemlju, a mi smo, kao muslimani, dužni da je prihvatimo u poslušnosti Allahu i Njegovom Poslaniku s.a.v.s. Časni Poslanik a.s. je rekao: “Ko umre, a da nije priznao Imama svog doba, umire kao neznalica.” (*Musnad Ahmad bin Hunble, svezak 4., str. 96.*)

Mi ne tražimo ništa od vas; mi smo došli ovdje da vam prenesemo ovu poruku, da ispunimo svoju dužnost prema ljudima koji žele istinu i tragaju za istinom. Ljudi ove zemlje imaju pravo da znaju istinu, a na svakom pojedincu je da li će prihvatiti ovu poruku ili ne.

Vrlo je smiješno da mr Omerdić navodi primjer džamije u Berlinu. Tamo su muslimani Bosne tražili da klanjaju u Ahmadija džamiji i Ahmadi muslimani su im to dozvolili. Poslije toga su tražili od njemačkih vlasti da njima zakonski predaju u vlasništvo džamiju koja je izgrađena sredstvima i koja pripada Ahmadi muslimanima!? Kako bilo ko razuman iz navedenog može zaključiti da postoji bilo kakav naš propust ili problem Ahmadija džemata? Do dan danas Ahmadija džemat ima preko 15000 džamija širom svijeta i nikom i nigdje nije zabranjeno da dođe i klanja u tim džamijama.

Agresija na BiH i odnos Bosanaca sa Ahmadija džematom

Kad je 1992. počeo rat u BiH, veliki broj Bosanaca je izbjegao na zapad i u ostale zemlje širom svijeta i tada je četvrti Halifa Ahmadija muslimanskog džemata, *Hazreti Mirza Tahir*

Ahmad dao nalog svim Ahmadi muslimanima širom svijeta da moraju pomoći svojoj braći koliko god je u njihovoj moći. Tada je Ahmadija džemat prvi put bio predstavljen većini ljudi iz BiH. Ahmadija džemat je pomogao Bosancima, kao i svim drugim ljudima kad god i gdje god su bili nevolji, iz jedinog razloga da Allah bude zadovoljan, jer nam je on naredio da budemo milostivi i sažaljivi prema drugima, posebno kada su u nevolji. Tako i zato su pomogli svojoj braći Bosancima u svakom pogledu koliko i kako su mogli. Tokom rata nekoliko puta je Ahmadija džemat slao konvoje humanitarne pomoći u BiH. Čak je nekoliko čelnih BH političara ostvarilo blisku saradnju sa hazreti Mirza Tahir Ahmadom, četvrtim halifom Ahmadija džemata. Nekoliko puta su najviši BH čelnici dolazili kod halife na razgovor i tražili savjete od njega. Na našoj satelitskoj televiziji su svjetskoj publici mnogo puta bila prikazana stvarna dešavanja u BiH i zločini počinjeni nad nevinim stanovništvom. Članovi Ahmadija džemata u Evropi i Americi su poslali stotine pisama sa apelima političarima širom svijeta sa zahtjevima da zaustave rat i promijene svoj stav prema Bosni. Hazreti Mirza Tahir Ahmad je bio prvi islamski vođa koji je donio fetvu da je rat u BiH džihad. Pomoć koju je Ahmadija džemat uputio narodu BiH na razne načine iznosi više od 5 miliona funti. Mi nikada nismo tražili nikakvu zahvalnost ni od koga, jer smo ovo uradili u ime Boga, kao pomoć svojoj braći muslimanima i pomogli smo koliko smo imali mogućnosti. I kad su Bosanci vidjeli koliko mi s njima saosjećamo i koliko nas boli njihova patnja i do koje mjere smo spremni da im pomognemo, oni su počeli da dolaze u naše džamije i na naše sastanke. Oni tu nisu vidjeli ništa neislamsko nego, naprotiv, jednu islamsku atmosferu i bratsku ljubav prema svima, jedno ujedinjeno tijelo muslimana pod jednim vođom za cijeli svijet - Halifom. I time su bili oduševljeni i žalili što prije nisu saznali o tome. Mi nismo nikada nikoga prisiljavali da nam se pridruži.

Dalje u navedenom tekstu stoji navod da je Ahmadija džemat bio problem čak i za ambasade i diplomate, jer su im se žalili građani "ove napaćene zemlje zbog podlosti i ucjena koje im čine ahmadijski misionari, aktivisti organizacije, posebno po pitanju iseljavanja u treće zemlje." Bilo bi pošteno da je mr

Omerdić naveo jasno kakvih konkretno problema je bilo i šta se desilo, kakve su to podlosti, itd. Ja vjerujem da bi on uživao da može navesti dokaz za ovo, ali pošto ne može, kao i u ostalim slučajevima, on jednostavno izvrće činjenice i bezazlen događaj preokreće u “podlosti i ucjene.” Trebao je konkretno navesti: prema kome, kada i kako, u vezi čega - pa da svaki čitalac jasno vidi i ocijeni ko je ustvari problem i ko se služi podlostima. Mnogi članovi Ahmadija džemata žive u uslovima siromaštva u Aziji i Africi, i da se ovaj Džemat bavi takvim problemima morao bi svoje članove iz siromašnih sredina preseliti negdje gdje bi bolje živjeli.

Potpuno je netačna informacija da mi nekom pomazemo i ucjenjujemo ljude da prihvate naš Džemat ili da im učinimo neku uslugu i poslije od njih tražimo da nam za to plate. Molim da navedete bar jedan primjer, pa da se suočimo lično, da vidimo i dokažemo ko se čime bavi u ovoj “napaćenoj zemlji.”

Ko se krije iza ahmedije?

Što se tiče knjige Fikreta Arnautovića, ona je odštampana u nebrojenom tiražu i ima je svaki Bosanac kojeg sam srela. Tu knjigu sam pročitala prije nego što sam postala član Ahmadija džemata, jer poslije čitanja te knjižice nisam ništa lijepo naučila niti oplemenila svoju dušu nego, naprotiv, zbog sadržaja te knjižice mi je bilo muka u stomaku i nisam se mogla prestati čuditi kako se uopšte ljudi, koji tvrde da su vjernici a nekamoli neka ulema, mogu baviti takvim niskostima i prostotama. Ta knjiga je od početka do kraja puna lažnih optužbi i izmišljotina i na nju je već izdan odgovor u formi knjige. Nama svima je čudno i nevjerovatno da jedan hodža može u tolikoj mjeri da laže o stvarima koje uopšte ne postoje i da govori na takav način, jer se mi u BiH dosada nismo imali prilike uvjeriti u to šta se sve krije iza uglađenih odijela, kapa i imena. Običan narod još uvijek drži da su kape uleme znak čistoće i uzora, i ne može shvatiti kakvim se poslovima i prljavštinama bave neki ljudi krijući se iza kape ahmedije. Zloba i pakost ne poznaju granice. Borba za vlast im daje pravo da se upuštaju u svašta što im na um padne, pa i u očito iskrivljavanje istine i nadijevanja najgorih imena ljudima koji za sebe tvrde i dokazuju da su muslimani,

koji su potpuno nevini. Priča podsjeća na neke skorašnje...

Poslije rata istina je stigla u BiH jer nije više bilo komunističkih ograničenja i cenzure, pa su muslimani Bosne imali priliku da saznaju da postoje muslimani izvan IVZ BiH. Ahmadija džemat ima moto "LJUBAV ZA SVE, MRŽNJA NI ZA KOG." To je ono po čemu je Ahmadija Džemat poznat u svijetu i mi istinski stojimo iza ovoga i niko ne može poreći da se mi s ljubavlju borimo za istinu islama i imamo samo ljubav za sve ljude. Ni jedan čovjek ne može osporiti nužnost poruke ljubavi istinskog, nepatvorenog i neiskrivljenog islama u svijetu i u napaćenoj Bosni.

Zapadnjaci se ne boje naše vjere, premda pričamo protiv njihovog vjerovanja, jer mi smo protiv bilo kakve vrste terora i ubijanja nevinih ljudi kao i prisile u vjeri, kako i stoji u Časnoj Knjizi. Naša je dužnost postupati prema sunnetu Časnog Poslanika s.a.v.s. On je ratovao kad je i zato što je bio napadnut, zato da utemelji vjerske slobode i zato da kazni one koji su mučili i proganjali prve muslimane samo zato što su vjerovali u Božije jedinstvo. To su pravila za oružanu borbu - kad se steknu ovi uslovi. U svim drugim situacijama nam nije dopušteno ubijanje ljudi. Najveći rat je sa samim sobom, ali i najteže ga je dobiti u svoju korist.

Gospodin Omerdić navodi kao grijeh (ili podlost) Ahmadi muslimana obnovu jedne džamije u Gračanici. Koja je tu njihova greška ili grijeh? Nakon toga su Ahmadi muslimani htjeli obnoviti vodovod, ali su bili spriječeni zahvaljujući huškanju IZ, tako da su ti ljudi poslije toga (ne znam tačno koliko dugo) ostali bez vode, jer se IZ nije potrudila da to uradi umjesto Ahmadi muslimana.

U svom članku mr Omerdić navodi intervenciju ambasadora Velike Britanije u BiH u Sarajevu, na prijedlog nekih iz IZ da se Ahmadi muslimanima zabrani boravak u BiH. Zanimljiv je način kako mr Omerdić izvrće činjenice i izvlači ono što on želi da oboji u svoju boju, po svom nahođenju. Navodi mr Omerdića su čista podvala i laž. Mi smo objasnili da se Ahmadija džemat sam izdržava iz svojih ličnih sredstava, te da nema apsolutno nikakvu podršku ni u kom pogledu, niti od Engleza, niti od bilo koga drugog. Upravo zbog toga smo slobodni da

govorimo samo u ime islama, a ne u ime nekakvog moćnog vladara ili predsjednika neke moćne zemlje, niti bilo koga drugog, nego samo islamsku istinu da zadovoljimo Allaha. Ahmadija džemat vjeruje, a to smo nepobitnim argumentima dokazali i svijetu, da je Isa a.s. umro, a temeljno vjerovanje kršćanstva je da je Isa a.s. (Isus) još živ negdje na nebu. Da li neki razuman čovjek može zaista misliti da su kršćani zaštitnici našeg Džemata, koji u isto vrijeme opovrgava temelje kršćanskog vjerovanja?

Dolazak “nekih” iz IZ BiH na naš godišnji skup

Što se tiče dolaska nekih iz IZ BiH na naš Godišnji skup 2001. godine u Hrasnici, treba Vam biti jasno da, prema islamu, niko ne smije ići tamo gdje nije pozvan. Mi imamo nekoliko primjera iz života Muhammeda s.a.v.s., kad je negdje bio pozvan na jelo i kad je poveo samo jednog nepozvanog čovjeka, on bi stao ispred vrata domaćina i rekao da ima jednu osobu više nego što je pozvano, i pitao da li i ta osoba može ući. “Predstavnici” IZ BiH na taj skup nisu bili pozvani, nego su na krajnje grub, drzak i bezobrazan način upali i da ja nisam bila Ahmadi musliman do tog momenta, poslije takvog postupka bih pristala uz Ahmadi muslimane. Ahmadija džemat ima svoje godišnje skupove svuda širom svijeta. Na primjer, na takvom skupu u Njemačkoj bude prisutno više od 30 hiljada ljudi svih boja i rasa, svih profesija i zanimanja. Svi prisutni, od članova vlada do običnih ljudi, dive se atmosferi bratstva i pobožnosti, i žele da se naša poruka mira i ljubavi čuje što dalje. Tako je i u drugim zemljama. Ove godine su mnogi svjetski mediji objavili vijesti o tim našim godišnjim skupovima uz iskazano poštovanje, jer se borimo za mir i ljubav među ljudima. I to ljudi, koji cijene ono što je pozitivno i dobro, vide i žele da promovišu.

Prilikom jedne posjete delegacije IZ BiH našem mesdžidu predstavnici IZ nisu htjeli da sa nama razgovaraju ni jednu jedinu riječ o Kur'anu i hadisu. Došli su i vrlo arogantno nam kazali kako nam zabranjuju klanjati namaze!? Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da je cijela zemlja za njegov ummet kao mesdžid, i gdje god se muslimani nađu u vrijeme namaza, neka klanjaju. Ja nisam naišla nigdje ni u Kur'anu ni u hadisima da iko može

zabraniti nekom da se moli Jednom Bogu.

Istina je da u našem Džematu ima nekoliko Roma i nije islamski način na koji ih mr Omerdić spominje, jer islam nije posebna vjera ni za koju rasu, nego je za cijeli svijet i svi su ljudi jednaki pred Bogom, osim što se razlikuju po pobožnosti i to je jedini kriterij po kojem ih Allah blagoslovi i nagrađuje. Stotine mladića romske narodnosti, kao i Bosanaca, Sandžaklija i drugih, su prvi put naučili klanjati i prvi put pali na sedždu Bogu upravo u našem mesdžidu! A to se desilo iz razloga što im je neko prvi put prišao s ljubavlju, da ih pozove u islam i pokaže im njegovu ljepotu. Hazret Bilal r.a. koji je bio crnac, rob, bio je mujezin u vrijeme Muhammeda a.s. Poslije, kad je dolazio kod hazreti Omera r.a. kao halife, ovaj je uvijek ustajao pred njim, iskazujući tako poštovanje prema njemu. Inače, članovi Ahmadija džemata su ljudi koji pronađu istinsku vjeru i uvide ljupotu islama kroz naše lijepo ponašanje, poniznost i humanost. Tu su ljudi svih mogućih profesija i pravaca razmišljanja, svih naroda i klasa koje se mogu naći na licu zemlje. Na primjer, Ahmadi musliman je bio nobelovac dr Abdul-Selam, zatim predsjednik Skupštine UN-a u Njujorku, sir Zafrulah Khan, koji je imao obavljao još nekoliko uglednih dužnosti, kao što je predsjednik Suda u Hagu i dr., koji je na prijemu kod britanske Kraljice uvijek tražio kratki prekid da obavi namaz, zatim M.M. Ahmad, koji je bio direktor Svjetske banke, zatim vrsni inženjeri, doktori, naučnici itd.

Takođe je čista laž navod da smo mi sami razbili staklo na svom mesdžidu. Možda je mr Omerdić sam nekad tako razbio svoje staklo da naplati osiguranje, pa to nama pripisuje.

Ni u jednom autobusu iz Zenice i Gračanice slučajno nije bio niko romske narodnosti, (ovo je također laž mr Omerdića) i ja ću ovaj Vaš članak pokazati ljudima koji su dolazili.

Mi želimo da Vam poručimo da se ne bojite nas. Mi nemamo ni jednog neprijatelja u svijetu. Naš neprijatelj je jedino lažno vjerovanje i laž koja ubija istinu. Na BH prostorima djeluje nekoliko kršćanskih organizacija koje poslije rata, na vrlo perfidan način, šire svoja vjerovanja i neki muslimani su im prišli. Čak jedna muslimanka, koja se hvali da su joj roditelji vrlo religiozni i "dobri muslimani", raznosi njihove knjige i poziva u kršćanstvo i još k tome sprema sina da uči za sveštenika. Da

li je po Vašem mišljenju to u redu? Da li se vi ne bojite kršćanskog rada i djelovanja, s obzirom na njihove podle metode kojima se koriste? Jeste li poduzeli ikakve mjere protiv njih i da li ste nekad protiv njih pisali ovakve članke i održavali hudbe, pisali knjižice sa namjerom da narod upoznate i upozorite protiv ovih neprijatelja islama i njihovih podlih namjera prema napaćenom narodu? Vi se borite protiv ovog Džemata koji dan i noć samo radi za islam. Članovi ovog Džemata se u cijelom svijetu žrtvuju za islam i odriču se svega što im je Bog dao u ime svoje vjere. Zar ne čitate Časni Kur'an i ne vidite da su ljudi uvijek odbijali onog čovjeka koji je dolazio od Boga! I oni koji su ih odbijali iznosili su iste optužbe protiv njih kakve ste vi iznijeli protiv našeg Džemata. Ali mi se ne bojimo opozicije. Mi čvrsto vjerujemo u imama Mahdija, i vjerujemo da je došao od Boga i Bog pomaže ovaj Džemat. Da li ima u Časnom Kur'anu neki primjer da je Bog pomagao neku lažnu osobu? Zato Vas mi molimo da ovu poruku ne odbijate naprečac, bez razmišljanja i bez čitanja knjiga Ahmadija džemata. Ako pročitate knjige hazreti Mirze Ghulam Ahmada, vidjet ćete da je on bio pun ljubavi za Časni Kur'an i za Muhammeda a.s., i da je sav njegov život bio posvećen samo služenju islamu. Zato moderni ljudi, razumni, koji vide ovu istinu, bilo da su Bosanci, Arapi, Nijemci, Englezi - oni je srcem prihvate.

Na kraju, mr Omerdić navodi definiciju ko je musliman, a ko nije; da su se "svi muslimani svijeta složili da Ahmedije nisu muslimani", a većina muslimana svijeta nikada nije ni čula za nas, niti ih je iko pitao za ovu odluku. U Časnom Kur'anu i u hadisima Časnog Poslanika s.a.v.s. stoji ko je musliman. Tamo također kaže da, ko god za sebe kaže da je musliman, niko nema pravo da ga naziva nemuslimanom, a inače, onaj ko se izjašnjava da prima islam dovoljno je da prouči kelimej šehadet. Ostalo je kod Allaha.

Druga nova definicija koju mr Omerdić uvodi, koje nema ni u Kur'anu ni u hadisima Časnog Poslanika, je s kim je brak zabranjen a s kim nije. Zatim slijedi nova definicija: koje je meso muslimanima zabranjeno jesti, a koje nije.

Šta znači "dokida se šerijatska valjanost braka?" K'o biva, sumnjiv je brak. Jeste li se pitali koliko muslimana u BiH i po

svijetu, po raznim džematima bosanskih imama žive vanbračno i nemaju pojma o osnovnim naredbama islama, ali doduše znaju za mevlud i tevhid i time završavaju sve svoje vjerske dužnosti? To što hodaju polugoli, ne mogu sjesti ni na jedno sijelo bez alkohola, muzike i plesa, što im djeca odoše s nevjernicima i žive nezakonito itd., itd., to Omerdića i imame IZ ne brine i niko od njih ne održava seminare da bi se narod upoznao sa greškama i upozorio da ne skreće s puta.

Što se tiče zabrane odlaska u Meku, samo je Ahmadi muslimanima Pakistana zabranjeno (zbog zabrane nametnute od strane njihove vlade, odnosno odluke da im ne daju vize za odlazak na hadž) kako bi bila valjana njihova optužba da Ahmadije ne idu na hadž; inače, svuda širom svijeta Ahmadi muslimani odlaze da ispune ovu vjersku dužnost bez ikakvih dozvola, pa i IZ BiH - i ja se, ako Bog da, spremam na hadž.

Zanimljivo je kako je gospodin Omerdić zabranio vjernicima da dolaze u naše objekte da klanjaju namaz!? Zar treba komentarisati činjenicu da jedan vjerski vođa zabranjuje vjernicima da obave svoju molitvu?

A što se tiče klanjanja dženaze, ovo je još jedno novo pravilo kojeg nema niti u Kur'anu, niti u hadisima. Međutim, moram Vam reći da ja, gospodine Omerdiću, ne bih dozvolila da mi Vi klanjate dženazu ni mrtvoj, niti bih živa klanjala iza imama koji je posve izgubio kompas, pa umjesto na duhovnosti i istine troši vrijeme na uvrede i podvale. A ne želimo ni da nas sahranjuju u neka groblja koja spominjete, široka je Allahova zemlja.

Bilo bi pošteno da mr Omerdić navede tačno koje to tendencije on smatra i dokazuje da su neislamske, da to potkrijepi činjenicama, a ne tek ljepljenjem niskih etiketa bez osnova i ikakvog temelja u istini. Zaista je žalosno i ja molim Boga da pokaže svoju milost na ummet čije se vjerske vođe ovako ponašaju.

Nego, nešto razmišljam i pitam se: da su muslimani Bosne prihvatili poruku Imama Mehdiya i Reformatora poslanog od Boga za reformu vjere islama (kad je ona prvi put ovdje došla u prvoj trećini prošlog vijeka) ima razloga za vjerovanje da Allahovom milošću možda ne bi bila napaćena Bosna, nego sretna Bosna.

Ili, šta mislite, gledajući stanje muslimana ovdje i u svijetu, koje je rješenje i izlaz? Kako da se ljudi vrate islamu i ujedine, kako da muslimani opet zadobiju ugled i poštovanje u svijetu za sebe i za svoju vjeru?

Zanimljivo je da je sve više uleme a narod sve gori, kako ovdje, tako i širom svijeta! Mislite li da ipak nešto nije u redu i da nešto treba mijenjati ili uzeti drugi lijek?

Predlažem Vam, gospodine Omerdiću, da se Vi i ja lično (ili IZ BiH i Ahmadija džemat u BiH) uporedimo: ko je više dobra uradio za običan svijet, koji jedva preživljava, ko je više uradio (ili ko će više uraditi) za siromašnu djecu i samohrane majke ili roditelje s djecom a bez posla, za studente, starce... Ko će više omladine privući džamiji i naučiti ih namazu i o islamu, ili bilo koja druga dobra djela za napaćeni narod Bosne? Da ne trošimo snagu i vrijeme, Vi napadajući nas, a mi se braneći od Vas, nego da zajedno vidimo šta možemo učiniti za svoju uzvišenu vjeru i muslimane, kao i za one koji su napustili islam i otišli krivim putem.

Ja se nadam da će gazije moje Bosne primiti ovu poruku i za Imamom svoga doba marširati za islam, da time bude bliže ispunjenje nade za pobjedu islama, i boljeg života na ovoj planeti. Vjerske vođe nikada nisu prihvatale reformu i onog ko je bio poslan od Boga da je provede, nego je to bio narod, oni hrabri, bogobožni pojedinci.

I na kraju, izvod iz pisanja Obećanog Mesije i Imama Mahdija a.s.: ***“Vi ste sjeme posijano Njegovom rukom u tlo. Zato, Bog kaže da će ovo sjeme klijati i rasti i razgranat’ će se u moćno drvo. I nema nikoga ko to može zaustaviti.”***

*Uz selam
Fahrija Avdić, Zenica*